

na temelju prikladne objave posjednicima ili težačima koji bi dokazali da posjeduju stado od barem 50 ovaca, te bi se obvezali upotrijebiti ovna u svrhu razplodjivanja, da će ga dobro uzgojiti, da će dopustiti poslovačima c. k. Namjestništva da ga pregledaju, te da će izključiti iz svog stada svakog drugog ovna, te ustupiti c. k. Namjestništvu uz procjenbenu cijenu ovnove, a slučajno i ovce, koje bi bile dobro izpale kao životinje za križanje.

Pogledom na dužnosti, kojih bi se imali primiti zakupnici da se postigne kakvih uspjeha, razdieljenje bi ovnova imalo slijediti ili muke i uz odbitak od barem 60 % na nabavnu i prevoznu cijenu, kako se je učinilo god. 1890 kad su se nabavili ovnovi pasmine Vlasičke blizu Travnika.

Uporaba takvih ovnova za križanje mogla bi možda dati povoda sumnji da bi potomci mogli lahko zakržljaviti, pošto su podvrgnuti velikom izrođenju; nu pokusi preduzeti u Bosni u tom pogledu, bili su skroz povoljni, te mogu podpuno umiriti, dočim u ostalom moram da iztaknem da bi na taj način bilo svakako moguće zametnuti temelj zdrav i prikladan za daljnji razvitak i daljnje poboljšanje naše ovčarske pasmine, što nebi izpalo izključivom uporabom čistokrvnih ovnova, bilo jer ne sposobnim da pokriju mjestne ovce, malešne i slabe, bilo jer zbog promjene podneblja, po učinjenom iskustvu, oni su podvrgnuti raznim bolestima, te lahko poginu.

I glede ovnova bergamaske pasmine, mislim da oni čiste krvi veliki i tamni, teško bi se parili sa našim ovcima, u obće slabim i nježnim, te da bi stoga morao biti zadatak naumljenih Postaja za uzgoj, izborom zgodnih domaćih ovaca, dobiti potomaka osobito ovnova za križanje, koji bi se mogli upotrijebiti u velikom za razplod. Bilo bi ipak zgodno promicati u raznim predjelima bez drugih pokušaja, sa čistom bergamskom krvi, koja se nebi mučno udomila i uspjela. U tu bi se svrhu moglo nabaviti nekoliko onova i ovaca u Bergamu, putem učione u Grumello del Monte, čiji se je Upravitelj učtivo ponudio u slučaju potrebe, te ih povjeriti mukte vještim i razumnim zakupnicima, uz obvezu ipak s' njihove strane da će ih dobro držati i timariti, da će ih uporabiti za racionalni uzgoj, i da će povratiti c. k. Namjestništvu poslie 2 ili 3 godine toliko ovnova i ovaca, koji bi se mogli ustupiti drugim zakupnicima i t. d. Takvi bi pokušaji bili veoma zgodni, te mislim da ne bi bilo mučno naći osoba razumnih koje bi ih primile.

Kako za goveda, tako i za ovce bilo bi zgodno držati godišnje izložbe uz nagrade, koje bi se mogle držati u mjestima opredieljenim za izložbe goveda, a uz to na otoku Rabu, Pagu, Braću, Hvaru i Korčuli, za koje bi občine doprinjele kako smo rekli za izložbe